

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. *Laufen Austria AG* suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — Roca/Comisia

(Cauza T-412/10) (¹)

(„Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, olandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Coordonarea unor creșteri de prețuri și schimbul de informații comerciale sensibile — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Orientările din 2006 privind calcularea cuantumului amenzilor — Gravitatea încălcării — Circumstanțe atenuante — Criză economică — Comunicarea din 2002 privind cooperarea — Reducerea cuantumului amenzii — Valoare adăugată semnificativă”)

(2013/C 325/50)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Roca (Saint Ouen L'Aumone, Franța) (reprezentant: P. Vidal Martínez, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis și F. Castilla Contreras, ulterior F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis și F. Jimeno Fernández, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.092 — Produse și accesorii pentru baie) și o cerere de reducere a cuantumului amenzii aplicate reclamantei în această decizie

Dispozitivul

1. Anulează articolul 2 alineatul (4) litera (b) din Decizia C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39.092 — Produse și accesorii pentru baie), în măsura în care Comisia Europeană a stabilit cuantumul amenzii aplicate în solidar Roca fără a ține seama de cooperarea acesteia.

2. Cuantumul amenzii aplicate Roca la articolul 2 alineatul (4) litera (b) din Decizia C(2010) 4185 final este de 6 298 000 de euro.

3. Respinge în rest acțiunea.

4. Comisia suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, o treime din cheltuielile de judecată efectuate de Roca.

5. Roca suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines și alții/Consiliul

(Cauza T-489/10) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Obligația de motivare — Eroare de apreciere”)

(2013/C 325/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teheran, Iran) și celelalte 17 reclamante ale căror nume figurează în anexa hotărârii (reprezentanți: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister și M. Taher, solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtelor: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Konstantinidis și T. Scharf, agenți) și Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și É. Ranaivoson, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39, rectificare în JO L 197, 29.7.2010, p. 19), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 195, p. 25), a Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 281, p. 81), a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 al

Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1) și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1, rectificare în JO L 332, 4.12.2012, p. 31)

Dispozițivul

1. Anulează, în măsura în care privesc Islamic Republic of Iran Shipping Lines, precum și celelalte 17 reclamante ale căror nume figurează în anexă:

— anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC;

— anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 668/2010 al Consiliului din 26 iulie 2010 de punere în aplicare a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 423/2007 privind măsuri restrictive împotriva Iranului;

— anexa la Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413;

— anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007;

— anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 961/2010.

2. Efectele Deciziei 2010/413, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/644, sunt menținute în ceea ce privește Islamic Republic of Iran Shipping Lines, precum și celelalte 17 reclamante ale căror nume figurează în anexă, până când anularea Regulamentului nr. 267/2012 începe să producă efecte.

3. Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Islamic Republic of Iran Shipping Lines, precum și de celelalte 17 reclamante ale căror nume figurează în anexă.

4. Comisia Europeană și Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 septembrie 2013 — Bank Kargoshaei și alții/Consiliul

(Cauza T-8/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului cu scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Obligația de motivare — Dreptul la apărare — Dreptul la protecție jurisdicțională efectivă — Încredere legitimă — Reexaminarea măsurilor restrictive adoptate — Eroare de apreciere — Egalitate de tratament — Temei juridic — Norme fundamentale de procedură — Proporționalitate — Drept de proprietate”)

(2013/C 325/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Bank Kargoshaei și alții (Teheran, Iran), Bank Melli Iran Investment Company (Teheran), Bank Melli Iran Printing and Publishing Company (Teheran), Cement Investment & Development Co. (Teheran), Mazandaran Cement Company (Teheran), Melli Agro-chemical Company (Teheran) și Shomal Cement Co. (Teheran) (reprezenți: inițial L. Defalque și S. Woong, ulterior L. Defalque și C. Malhherbe, avocați)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene (reprezenți: M. Bishop și R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezenți: F. Erlbacher și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare în parte a Deciziei 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 281, p. 81), a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1), a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC (JO L 319, p. 11), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010, și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1) și pe de altă parte, cerere de anulare a oricărui regulament viitor sau a oricărei decizii viitoare de completare sau de modificare a vreunui dintre actele atacate care ar putea fi în vigoare la data terminării procedurii orale.